

דחל מדחלת על כל העולם

האף של עודד תאומי והנזק ל"קאמרי"

כשספרתי לכם בשבוע שעבר מה קרה לאף של עודד תאומי — לא ידעתי בעצמי עד כמה חמור מה שקרה. הוא נפצע, דיווחו לי. סתם נפצע, לא משהו מיוחד.

הלוואי שלמקורות שדיווחו לי, יקרה משהו לא-במיוחד כזה. מה שקרה לעודד היה משהו דווקא מאוד מיוחד. הוא פסע, בחמש בבוקר,

שעון: „מה, באמת?!“ השתוממה, וסגר רה את השפופרת בהתנצלות. וכרגיל אצל שחקנים, לכל דבר יש שייכות למיקצוע — אפילו לאף חתוך. כי עודד היה צריך למלא את התפקיד הראשי ב„ביוגרפיה“, ההצגה החדשה של „הקאמרי“, ממנה מצפה התיאטרון להצלחה וישועה. עכשיו, למרות שהאף עצמו ניצל, לא ברור אם עודד יספיק להיכנס לתפקיד. אם לא, זה יפגע לא מעט בסיכויי ה-הצלחה של ההצגה. והכל בגלל אף קטן.

עודד תאומי

דרך דלת-זכוכית סגורה בדירתו, וממש חתך לעצמו את האף. ב„איכילוב“ עבדו עליו קשה מאוד, בשעה שתפרו לו את החתך, ואפילו זה עדיין לא הספיק, כי ביום ראשון השבוע העבירו אותו ל„הדסה“, ושם ניתחו שוב פעם. עכשיו, כפי שאני מבינה, השלימו את התפירה באופן סופי.

וזה בכלל לא מצחיק, כל העסק — אבל בכל זאת אי-אפשר שלא לחייך, כששומעים מה עודד עשה תיכף אחרי שהוא נפצע. שותת-דם ומבולבל, הוא הרים טלפון לפרדריקה סגל הניתה, שאל אותה אם היא מכירה איזה רופא טוב. פרדריקה, שאצלה בכלל הימים והלילות מבולבלים, הרימה טלפון לרופא מכר שלה — בטבריה. כשהוא שאל אותה אם היא יודעת שעכשיו חמש ב-בוקר, הסתכלה פרדי בתימהון על ה-

כל השנים היה נתן כוגן, שחקן קאמרי, נשוי לאשתו רנה, אשר העמידה לו שתי בנות. עד שלפני זמן מה נחפץ נתן לדבר עבירה, והחל מנהל רומן עם גברת ממויימת, חתיכה לא רעה דווקא, אבל צחוק גורל, נשואה גם היא.

הרומן נמשך ופרח. וביחוד היה פורח בנסיעות להצגות מחוץ לעיר, מאחר שהי גברת דגן היתה נוסעת גם היא, בהיותה עובדת גם כן בקאמרי, למרות שלא בתור שחקנית. הרומן פרח ופרח, ונתן איתו. בהקשר

נתן כוגן

הריון באילת, הפלה בטבריה

אינטימיים, לכל דבר יש, סוף-סוף, גבול. מה שיותר חשוב הוא, שהאשה נכנסה להריון. אל תשאלו אותי איך. עובדה. קר רה גט למנסות שבהן. טוב, היא הרי לא תלך להתאבד בגלל פרט קטן כזה. כשהיא גילתה את עובדת החיים, היא צילצלה לרופא שלה, קבעה תאריך לגרידה, אלא שהרופא עשה טעות, וקבע איתה לתאריך שבו הוא תיכנן להיות בחופשה בטבריה. אך גם את העבייה הזו הם פתרו. הרופא קבע לה תור בקליניקה פרטית בטבריה, הפסיק את חופשתו לשעתיים, והכל בא על תיקונו.

כשידידיהם קוראים להם היפים, תאמינו לי שזה בצדק. שניהם באמת יפים כמלאכים. הוא, הארייבס הירוע, והיא, אשת חיקו, משמשים זוג למופת לכל מכריהם וידידיהם. אמנם יודע-ידבר מספרים תמיד על ניאור פים הדדיים קטנים, משני הצדדים ולכל ה-כיוונים, אבל לך תאמין למשמעים. עד שלפני כמה שבועות קרה פניצ'ר: ה-אשה ירדה להינפש באילת, ונתקלה שם, כפי שקורה לטובות שבהן, בקצין צה"ל, נמר נוראי, וגבר כנראה עוד יותר נוראי, ואם להאמין לדיוחים שדיווחה לידידותיה, הרי ש- - טוב, לא ניכנס לפרטים

חצי לסבית, חצי לא

אחרי שנדפקה בצורה חזירית. היא עמדה להתחתן עם אמן ידוע, לאחר שניהלה איתו רומן סוער זמן ממושך. ואז, ימים ספורים לפני החתונה, היא קראה בעיתון גים שהגבר התחתן, בערב הקודם, עם אחרת. בלי להגיד לה מילה. היא נכנסה לדיכאון חמור, התאוששה, והתחילה שוב ברומנים סוערים. אבל איך שהוא, הפעם זה היה אחרת. כל פעם קרה דבר מוזר. פעם היא עמדה שוב פעם להתחתן עם מישהו, ואז — כן, הפעם היא — ביטלה לה את זה. תקופה ממושכת היא היתה יוצאת עם שורת מחזורים ארוכה — וי תקופות ארוכות לא היה ליה גבר, והיא יצאה רק עם חברות. בקיצור — העסק נראה לי מוזר. עד שהשבוע שמעתי את הדיאגנוזה ה-רפואית: בעקבות המשבר שלה עם אותו אמן, בזמנו, היא פנתה. כפיאוסה, עורף לעם הגברים הנבזי, פיתחה נטיות לסביות. יחד עם זה, היא מנסה כל הזמן, שוב ושוב, להיחלץ מזה, כי היא מכירה בעצ-מה בחוסר-התוחלת שבכך. או היא חוזרת שוב לזרועות הגברים — ושוב לזרועות הנשים. וחוזר חלילה. ובסך-הכל, זה עסק עגום למדי.

זה כבר זמן רב שהתנהגותה של ה-שחקנית הירועה מתמיהה אותי. אתם מכירים אותה כמוכבן. היא צעירה, חתיכה ופורחת, ולמרות שאינה בשורת הכוכבות הראשונות של הכד והבמה בארץ, הרי ש-היא בהחלט מהשורה השנייה. וחלק גדול מהפירסום שלה, בא לה לא בגלל עבודתה על הבמה, אלא בגלל הרומן גים המפורסמים שלה, כל פעם עם שם נוצץ אחר. או מה התמיהה אותי בכל העסק המור-זר הזה? בשעתו, ידעתי, היא עברה משבר רציני,

נעמה: כאשר השתחרר מעול הנישואין, גילה כי אהובתו איננה מתכוונת לעשות כמוהו, מטרבת להתייחס לרומן ביניהם יותר מאשר לסתם רומן. מה שאפילו יותר

או שלא בהקשר, קם יום אחד והודיע ל-דנה שהם מתגרשים. ולא רק הודיע, אלא גם עשה. דנה, שהיא בחו של הסופר יעקב

איך נשאר נתן כוגן קרח מכאן ומכאן

גרוע — מטרבת אפילו להמשיך אותו כ-סגן רומן. וכך נשאר נתן, לא נעים לספר, קרח מכאן ומכאן. וכל הרואה אותו, בלילות אלו, מסתובב משמים כשהוא מלווה את כלבו להשתין, לא יכול שלא להבין לליבו.

הזרובי, ושאמה התגרשה מאביה ו-החתנה אחר כך עם אברהם שותנסקי, עברה לגור בביתו של שלונסקי, המשיכה בעבודתה בטליוויזיה, והחלה מסתגלת ל-סטאטוס החדש שלה, בלית-ברירה. היה זה דווקא נתן שזכה להפתעה לא

השכן הישראלי של פורד

בנג'ינג, השיקו כוסית. לפוקה הירש מלאו 63. ואיך מלאו, כמו שיאה והולם את ה-פלייבוי הזקן ביותר של ישראל. ואם יש באיזה מקום בישראל פלייבוי זקן יותר, או זקן יותר שהוא פלייבוי, אני מבקשת סליחה. בעיני, פוקה, הרחק המליונר, איש העסקים השנון (סוכנות רולס רויס בארץ — לא, אין מקום לדאגה, פשיטת-הרגל לא פגעה בו, תודה על הדאגה — ושאר יר-קות) ואזרח הדיסקוטקים הקבוע, שדרך זרועותיו הלופפות ורגליו המרקדות חלפו יותר נערות-זוהר מאשר כל זוג רגליים וידיים אחר — פוקה זה, בשבילי, היה, הוה, ויהיה תמיד הפלייבוי בהא-היריעה שלנו. את יום הולדתו האחרון חגג פוקה כי-דרכו, בצנעה, בסך-הכל פסטיבל קטן ותו-לא. אפריטיף קטן בדיסקוטקים, במוצאי-שבת, ולמחרת, ביום ראשון בערב, קבלת-פנים בדירתו המפוארת, שהיתה מלאה לרגל המאורע, בדיפלומטים, פרחים, עוגות, חתי-כות, ומה לא. ומה חדש, פוקה, ביום חגך זה? „או, שום דבר מיוחד“, גילה מיספר 1 את אור-גי, „בסילווסטר יצאתי קצת לסך-מוריק, בלילתי שם עם הנרי פורד, הנסין רוסני, הרוזנת דהיריב, והשחקנית ג'ואן קולינס.“ מה שפוקה לא סיפר, אבל מה שראו עיני, זה שהמארחת, במסיבת יום-ההולדת, היתה, פשוט, סוכנת-הבית המבוגרת שלו. היה זה, אני מוכרחה לציין, ניגוד דרמטי למחנה לו אני רגילה זה שנים ארוכות, שפוקה איננו מופיע אף פעם, לשום מקום, בלי חתיכה מפוארת על זרועו. הייתכן — איזו מחשבה מבעיתה — ש-גם אצל פוקה מתחיל הגיל לדבר?

פוקה הירש וחתיכה